

Фотовиставка
«Україна – це ми!»

КУПИЩЕНСЬКА СЗШ
I - II СТУПЕНІВ

Одна Батьківщина, і двох не буває,
Місця, де родилися, завжди святі.
Хто рідну оселю свою забуває,
Той долі не знайде в житті.

У рідному краї і серце співає,
Лелеки здалека нам весни несуть.
У рідному краї і небо безкрає,
Потоки, потоки, мов струни, течуть.

Тут мамина пісня лунає і нині,
Її підхопили поля і гаї.
Її вечорами по всій Україні
Співають в садах солов'ї.

І я припадаю до неї устами,
І серцем вбираю, мов спраглий води.
Без рідної мови, без пісні,
Без мами збідніє, збідніє земля назавжди.

МОЯ УКРАЇНА

На світі багато чудових країн,
Мені наймиліша, найкраща країна,
Яка піднялася, мов Фенікс, з руїн,
Безсмертна моя Україна.
Ти з давніх віків непокірна була
І волю свою боронила невпинно.
Нарешті збулося - її здобула
Звитяжна моя Україна.
На землях твоїх неозорих степів
Живе працьовита і чесна родина,
Хвилюється колосом стиглих хлібів
Моя золота Україна.
В садах і дібровах в вечірні часи
Чарує нас пісня дзвінка солов'їна
І чути співочі дівчат голоси, -

Пісенна моя Україна.
Тепер ще не легко живеться тобі,
Є в тому, мабуть, особлива причина.
Та все подолає в тяжкій боротьбі
Незламна моя Україна.
Квітуй, мов калина, на плесами вод,
Будь в дружбі і праці міцна та єдина.
Хай буде щасливим твій вільний народ,
Прекрасна моя Україно!

Ми є діти українські,
Хлопці та дівчата,
Рідний Край наш - Україна,
Красна та багата.

ЯК ТИ ЛЮБИШ УКРАЇНУ

— Як ти любиш Україну,
Мій маленький друже?
— Нашу рідну Україну
Люблю дуже, дуже!

— З Україною нікого
В світі не боюся.
І щоранку я до Бога
За неї молюся.

Щоб була щаслива, дуже,
Щоб була багата.
Я люблю її так дуже,
Як маму і тата.

ПІД РІДНИМ ПРАПОРОМ

Стань під прапор синьо-жовтий —
Стяг відважних прабатьків,
Доторкнися позолоти
Запорозьких козаків,

Доторкнися голубизни
Патріотів-вояків.
Стань під прапором Вітчизни
Серед гордих юнаків.

І засяє над тобою
Найдорожче із клейнод,
Шануватимеш з любов'ю
Рідну армію і флот,

Будеш гордим за чесноти
Героїчних прабатьків.
Стань під прапор синьо-жовтий
Запорозьких козаків.

ПРАПОР УКРАЇНИ

Це прапор – вільної країни,
Це прапор – міста і села,
Це прапор мої Батьківщини,
І в ньому вічності добра.
Він майорить, як синє небо,
Безхмарний – символе добра,
А жовтий – золоте колосся,
Відбиток віри та тепла.
І він, величиться над нами,
Показуючи вірний шлях,
Блакитним й жовтим кольорами,
На небі й на своїх полях.

Марія Хоросницька

ПРАПОРЕЦЬ

Прапорець, що я тримаю,
Для мене – єдиний.
Прапорець цей, що я маю, -
Символ України.
Нема в світі більш святого
Й не буде ніколи
Від крайнеба голубого
Над пшеничним полем.

* * *

Іван Трух

ПРАПОР УКРАЇНИ

Стигла нива, небо синє -
ніде ні хмарини.
То картина особлива -
Прапор України.

Працю й мир символізує
Цей шедевр художній,
Світ реальний, що існує -
Зрозуміє кожний.
Це просте і зрозуміле
Не вмере, не загине.
Світе тихий, краю милий!
Моя Україно!
Доля гіркою бувала:
Й вороги, й братове
Нам нав'язували гасла
Хижості та крові.
Пронесімо ж прапор мирний
Гідно і завзято,
Україні рідній вірність
Збережімо свято!

* * *

Неллі Бондаренко

НАШ ПРАПОР

Із блакиті й колосків
В небі прапор наш розцвів,
Увібрав він синє небо
В золотисту пору жнив.

Ми їздимо по закордонах шукаємо гарний відпочинок, а то що оточує нас навіть не помічаємо. А варто лише на мить озирнутися і розумієш що Україна - це велика країна з великими перспективами і можливостями, потрібно тільки підтримувати її в такий складний період і ми зможемо ще більше пишатися нашою батьківщиною.

Україна - це я і все те, що мене оточує. Я люблю її такою яка вона є - тому що ми одне неподільне ціле інший мені батьківщини не треба!

Ми любимо Україну. Безумовно. Широ. Безмежно.

Ми любимо кожного, хто вважає себе українцем не тільки за місцем народження, а і за покликом Душі. Для нас не існує кордонів між тими, хто поважає мою рідну землю. Хто не плює на неї, бо вона дає нам хліб. Вона нас годує, вона нас плекає, вона дарує нам мудрість, вона наповнює нас духовно.

Ми любимо тих, хто поважає мою Україну, бо на цій землі спочивають мої предки. Ми пишаємось своїми талановитими земляками. Нас трохи більше 48 мільйонів, але ми прославляємо свою країну на весь світ. Ми вміємо любити і цим відрізняємось серед багатьох народів світу.

«Я люблю Україну. Я тут народився. І тут хочу жити...» співав Андрій Кузьменко і дуже любив свою Батьківщину. Плодовита земля народжує талановитих людей.

Я люблю Україну за Михайла Грушевського та Тараса Шевченка, за Лесю Українку та Ярослава Мудрого, за Володимира Вернадського та Олега Антонова, за Миколу Амосова та багатьох тих, українців, різних часів, що вірили у краще наше майбутнє. Вони докладали зусиль, щоб ми були щасливі.

Я люблю Україну не лише коли кланяюсь їй, саджаючи квіти у своєму садку. Я люблю Україну, коли схиляю свою голову перед своїми пращурами у думках, коли дякую кожному з них, коли рину до них у своїх молитвах. Я люблю Україну у вишиванках. У барвистих малюнках з глибинним змістом. Я люблю українців по всьому світі, які пам'ятають про свою Батьківщину та називають себе українцями.

Я Люблю мріяти, вхопившись за горизонт України і проникати за його межі.
Я мрію про мир. І моя Батьківщина заслуговує на це. Я люблю Україну. Це
моя Батьківщина. Я хочу тут жити і радіти за її успіхи.
Я люблю Україну і моя Любов може творити дива!